

Дякуновський О.Є.

Донецький національний університет імені Василя Стуса

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ІНОЗЕМНИХ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦТВА В РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА

У статті висвітлено основи правового регулювання діяльності іноземних суб'єктів підприємництва на території Республіки Польща. Зазначено основний нормативно-правовий акт, що регулює відносини щодо провадження підприємницької діяльності іноземними особами та іноземними суб'єктами підприємницької діяльності на території Республіки Польща, проведено аналіз його основних положень. Досліджено законодавчо визначену градацію іноземних осіб залежно від критерію країни їх походження та можливостей у провадженні підприємництва у Республіці Польща. Проаналізовано основні норми, які регулюють підприємницьку діяльність іноземних суб'єктів підприємництва через філії та представництва, що створені на території Республіки Польща. Досліджено правові норми, які визначають порядок та умови реєстрації відокремлених підрозділів іноземних суб'єктів підприємництва на території Республіки Польща. Зазначено основні відмінності у статусі філії та представництва іноземного суб'єкта підприємницької діяльності в Республіці Польща. Вказано та коротко охарактеризовано підстави припинення діяльності філії та представництва іноземного суб'єкта підприємництва на території Республіки Польща. З урахуванням проведеного аналізу запропоновано частково використати позитивний досвід Республіки Польща під час правового регулювання відповідних суспільних відносин в Україні. Запропоновано в процесі подальшого розвитку законодавства України врахувати наявний позитивний досвід Республіки Польща щодо нормативної градації іноземних фізичних осіб – потенційних суб'єктів підприємницької діяльності на групи залежно від громадянства. Зазначено про необхідність змістового уточнення законодавчих актів України щодо правового регулювання правового статусу, створення, діяльності та підстав для припинення відокремлених підрозділів іноземних суб'єктів підприємництва. Окремо обґрунтовано доцільність існування в законодавстві України такої підстави для припинення діяльності відокремленого підрозділу іноземного суб'єкта підприємництва, як загроза національній безпеці, обороноздатності чи розголошення інформації з обмеженим доступом, у зв'язку із його діяльністю.

Ключові слова: іноземна особа, іноземний підприємець, філія, представництво, підстави для припинення діяльності, реєстрація.

Постановка проблеми. Об'єктивним процесом, що притаманний усім державам світу, є глобалізація суспільних відносин, у тому числі щодо провадження підприємницької діяльності. Особи, які провадять підприємництво, постійно перебувають у пошуках нових можливостей для реалізації своїх бізнес-проектів, максимального використання всіх наявних у них ресурсів не лише на території власної держави, а й за кордоном.

Республіка Польща (далі – РП) є державою ЄС, в якій на законодавчому рівні створено сприятливі умови для зайняття підприємництвом. При цьому, якщо врахувати європейський вектор розвитку України, відносно територіальну віддаленість, мінімальний мовний бар'єр, близькість та пов'язаність культур РП та України, перспективи доступу до ринку ЄС, зайняття підприємництвом на території РП є привабливим варіантом

для українських суб'єктів підприємницької діяльності. Тому дедалі більше інтересу у громадян нашої держави набувають питання, що стосуються правового регулювання підприємницької діяльності іноземними суб'єктами на території РП.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти провадження підприємницької діяльності іноземними суб'єктами на території РП опосередковано досліджувалися як польськими, так і українськими науковцями, зокрема М. Szydło, D. Szafranski, W.J. Katner, M. Etel, І. Яценком, В. Васильєвою. Також питання правового регулювання провадження підприємницької діяльності іноземними суб'єктами на території інших держав, зокрема Чеської та Словацької республік, були предметом наукових розробок О. Гарагонича. Однак правове регулювання

діяльності іноземними суб'єктами підприємництва на території РП з урахуванням оновленого польського законодавства не було предметом окремого наукового дослідження в Україні. Вказане зумовлює актуальність теми цієї статті.

Постановка завдання. Мета статті – дослідження правового регулювання діяльності іноземних суб'єктів підприємництва на території РП, обґрунтування пропозицій щодо удосконалення законодавства України з урахуванням позитивного досвіду РП у цій сфері.

Виклад основного матеріалу. Аналізуючи правове регулювання підприємницької діяльності іноземних суб'єктів на території РП, перш за все потрібно зазначити, що з часу набуття чинності пакетом законів «Конституції бізнесу» (з 30 квітня 2018 року), а саме Законом РП від 06 березня 2018 року про правила участі іноземних підприємців та інших іноземних осіб у господарських операціях на території Республіки Польща (далі – Закон) [1], у такому регулюванні відбулись суттєві зміни.

Слід зазначити, що положення нового нормативно-правового акта фактично спрямовані на уніфікацію в межах одного закону норм щодо діяльності іноземних осіб та іноземних суб'єктів підприємницької діяльності на території РП, які раніше були викладені у трьох законах, а саме: Законі РП від 02 липня 2004 року про свободу господарської діяльності [2], Законі РП від 04 березня 2010 року про надання послуг на території Республіки Польща [3], Законі від 06 липня 1982 року про засади ведення господарської діяльності на території Польської Народної Республіки у сфері дрібного виробництва іноземних юридичних та фізичних осіб [4].

Відповідно до ч. 1 ст. 1 зазначеного Закону визначено, що він регулює започаткування та здійснення господарської (підприємницької) діяльності іноземними особами на території РП, тимчасове пропонування або надання послуг на території РП іноземними особами як підприємцями та визначає принципи створення іноземними особами, які є підприємцями, філій та представництв у РП.

Законодавець РП, поклавши в основу критерій зв'язку між особою (фізичною чи юридичною) та державою, а саме громадянство або місцезнаходження, поділяє осіб на вітчизняних та іноземних. Разом із тим поняття «іноземний підприємець» у законодавстві РП сконструйоване шляхом визначення останнього через поняття «іноземна особа».

Згідно з п. 5 ст. 3 Закону іноземною особою є: фізична особа, яка не має польського громадянства; юридична особа з місцезнаходженням за межами РП; структурна одиниця, що не є юридичною особою, але яка за законом наділена правоздатністю та заснована за межами РП.

Відповідно до п. 7 ст. 3 вказаного Закону іноземним підприємцем є іноземна особа, яка провадить господарську діяльність за кордоном, а також польський громадянин, який здійснює господарську діяльність за кордоном.

Отже, поняття «іноземна особа» та «іноземний підприємець» мають суттєву відмінність. Польські науковці зазначають, що, крім інших, основним критерієм відмінності між вказаними поняттями є факт провадження господарської (підприємницької) діяльності.

Визначення поняття «іноземна особа» не передбачає провадження будь-якої господарської (підприємницької) діяльності. Як наслідок, іноземні особи у разі наявності у них наміру набути статус підприємця на території РП повинні первинно легалізувати свою господарську діяльність. Водночас визначення іноземного підприємця передбачає, що він провадить господарську діяльність за кордоном. Це означає, що на території РП іноземний підприємець продовжує підприємницьку діяльність, що вже розпочата та вторинно (повторно) легалізує таку діяльність у зв'язку із територіальним розширенням [5, с. 175]. Можна стверджувати, що будь-який іноземний підприємець у розумінні чинного законодавства РП є іноземною особою, однак не кожна іноземна особа має статус іноземного підприємця [6, с. 209–210].

Безумовно, вказаний поділ має не лише теоретичне, а вагоме практичне значення, оскільки визначає певні правові наслідки для осіб, що мають намір провадити підприємницьку діяльність на території РП.

Статтею 4 Закону визначено умови ведення підприємницької діяльності іноземними фізичними особами, в тому числі встановлено градацію іноземних осіб на три групи залежно від критерію їх походження.

Так, до першої групи належать громадяни держав-членів ЄС, громадяни держав Європейської асоціації про вільну торгівлю (далі – ЄАВТ), а також громадяни держав, які не є членами вказаних об'єднань та асоціацій, але які можуть користуватися свободою підприємництва на підставі договорів, укладених державами, громадянами яких вони є, з ЄС та його державами, можуть

здійснювати господарську діяльність на тих самих принципах, як і громадяни РП (ч. 1 ст. 4 Закону).

До другої групи включені іноземні особи, які:

1) мають у РП: а) дозвіл на постійне проживання; б) дозвіл на довгострокове перебування в державі ЄС; в) дозвіл на тимчасове проживання, що виданий на підставі норм Закону РП про іноземців від 12 грудня 2013 року; г) статус біженця; г) додаткову охорону; д) згоду на перебування з гуманітарних причин або на толерантне перебування; е) дозвіл на тимчасове проживання і перебувають у шлюбі з громадянами РП, які проживають на її території; є) дозвіл на тимчасове перебування з метою здійснення господарської діяльності, виданий з огляду на продовження провадження зареєстрованої господарської діяльності.

2) мають право користуватися тимчасовим захистом у РП;

3) мають дійсну карту поляка;

4) є членами родини в розумінні частини четвертої статті 2 Закону РП про в'їзд на територію РП, перебування та виїзд з цієї території громадян держав-членів ЄС та їхніх родин від 14 липня 2006 року.

Іноземні особи, які належать до другої групи, можуть провадити підприємницьку діяльність на тих самих умовах, що і громадяни РП.

Варто звернути увагу, що ч. 2 ст. 4 Закону у майбутньому може зазнати/зазнає суттєвих змістових змін у разі та з дати виходу (або з дати, що буде визначена у відповідній угоді) Об'єднаного Королівства Великої Британії та Північної Ірландії зі складу ЄС.

До третьої групи іноземних осіб у контексті ст. 4 аналізованого Закону РП належать всі інші особи, за винятком тих, що вказані у частині першій та другій аналізованої статті Закону.

Отже, за деякими незначними винятками інші іноземні фізичні особи, зокрема громадяни України, які не мають згаданих дозволів або статусів, мають право здійснювати господарську діяльність виключно у формі товариства: командитного, командитно-акціонерного, з обмеженою відповідальністю та акціонерного. Можуть вступати до таких товариств, отримувати або придбавати частки та акції в них [7, с. 20].

Підсумовуючи, слід зазначити, що законодавець РП встановлює найбільш сприятливий режим для іноземних фізичних осіб з визначеного кола держав, у діяльності яких на своїй території найбільше зацікавлена РП, зокрема для осіб з ЄС та ЄАВТ. Крім того, главою третьою вказаного

Закону визначено принципи транскордонного надання послуг між учасниками господарського обороту держав-членів ЄС, держав Європейської асоціації вільної торгівлі, норми якої покликані реалізувати основоположний принцип «вільного руху товарів та послуг» у межах ЄС, не обтяжуючи їх надмірними адміністративними бар'єрами, а також порядок визнання дозволів, сертифікатів та інших дозвільних документів, які видані на території цих держав-членів.

Досвід РП щодо законодавчої градації іноземних фізичних осіб, які є потенційними суб'єктами підприємницької діяльності на території цієї держави на групі залежно від громадянства чи держави походження, є доволі дискусійним, незвичним в українських реаліях. Однак саме завдяки такій градації фактично надається пріоритет у провадженні підприємництва особами з тих держав, з якими налагоджені стійкі політичні та економічні зв'язки (мається на увазі у межах відносин РП – інші держави-члени ЄС та ЄАВТ) та в діяльності на своїй території яких РП найбільше зацікавлена. Такий підхід польського законодавця в Україні досліджено не досить, можливість упровадження схожих засад у національне законодавство потребує додаткового вивчення.

Діяльність іноземних суб'єктів підприємництва на території РП також може здійснюватися через його відокремлені підрозділи. Тому доцільно більш детально зупинитися на питаннях законодавчого регламентування функціонування відокремлених підрозділів іноземних підприємців на території РП, а саме філій та представництв (ст. 14–20 гл. 4 та ст. 21–31 гл. 5 аналізованого Закону відповідно).

Як філія, так і представництво не є самостійними юридичними особами в РП, вони не набувають для себе прав та обов'язків, не можуть бути учасником судового процесу або самостійною стороною договору. Вказані юридично значимі дії вчиняються безпосередньо від імені головного офісу іноземного суб'єкта підприємницької діяльності.

Нормативне поняття «філія» передбачено у п. 4 ст. 3 Закону. Відповідно до вказаної норми філія – це відокремлена та організаційно незалежна частина господарської діяльності, що провадиться підприємцем поза його місцезнаходженням та місцем основної діяльності.

Визначення є універсальним та охоплює поняття філії в розумінні як вітчизняного суб'єкта підприємницької діяльності РП, так і іноземного. Вказане поняття не визначає суб'єктивні елементи,

а характеризує філію об'єктивно. Проте воно дає змогу виокремити три структурні ознаки філії: 1) організаційне відокремлення та певний ступінь незалежності; 2) метою є провадження господарської діяльності; 3) розміщення поза місцем знаходження суб'єкта підприємницької діяльності (поза місцем провадження основної діяльності) [8, с. 19]. Окремого поняття представництва або представництва іноземного суб'єкта підприємницької діяльності норми Закону не містять.

Що стосується філій, то вони мають право провадити господарську (підприємницьку) діяльність у тих напрямках, в яких її здійснює іноземний підприємець (головний офіс).

Статтею 17 Закону передбачено, що розпочинати підприємницьку діяльність філія може після внесення відповідного запису про відокремлений структурний підрозділ до Національного судового реєстру. Важливим обов'язком іноземного підприємця у створенні філії на території РП є визначення уповноваженої особи, яка буде представляти іноземного підприємця у відносинах з польськими органами публічної адміністрації.

Для проведення реєстраційних дій та провадження філією підприємницької діяльності на території РП висуваються певні вимоги (ст. 18–19 Закону). Зокрема, для реєстрації філії необхідним є подання до компетентного органу належним чином засвідченої копії установчого документа (статуту, договору), документа, що підтверджує реєстрацію підприємця в іноземному реєстрі та рішення уповноваженого органу іноземного підприємця щодо створення філії в РП. Указані документи мають бути перекладені польською мовою.

Для провадження підприємницької діяльності на території РП філія зобов'язана: вживати в діловодстві філії оригінальну назву іноземного суб'єкта підприємництва, його організаційно-правову форму, що зазначена польською мовою з додаванням виразу «філія в Польщі»; вести окремий бухгалтерський облік філії польською мовою відповідно до вимог польського законодавства, повідомляти Міністерство економіки РП про зміни, що відбуваються з головним іноземним суб'єктом підприємницької діяльності (ліквідація, реорганізація, банкрутство тощо).

Законом передбачено можливість створення та діяльності представництва іноземного підприємця, однак важливо наголосити, що така діяльність обмежується лише рекламним та інформаційним забезпеченням діяльності іноземного суб'єкта підприємництва (головного офісу).

На відміну від філії іноземного підприємця, для створення представництва на території РП відсутній обов'язок його реєстрації у Національному судовому реєстрі. Представництва підлягають реєстрації у спеціальному Реєстрі іноземних представництв, ведення якого віднесено до повноважень Міністерства підприємництва і технологій РП. Реєстрація представництва здійснюється строком на два роки з можливістю продовження діяльності представництва на такий же строк.

Обов'язки та вимоги документів щодо реєстрації та діяльності представництва іноземного підприємця на території РП є схожими до тих, що визначені стосовно філії. В назві представництва має бути зазначено оригінальну назву іноземного підприємця та міститись словосполучення «представництво в Польщі», а також у іноземного підприємця має бути право власності чи користування на нерухоме майно, за адресою якого представництво реєструється.

З точки зору захисту конкуренції забезпечення дотримання норм чинного польського законодавства щодо провадження підприємницької діяльності, а також захисту стратегічно важливих сфер економіки держави становить інтерес досвід законодавчого визначення підстав для заборони іноземному підприємцю провадити підприємницьку діяльність на території РП у формі філії (ст. 20 Закону) та підстав для вилучення інформації про представництво іноземного суб'єкта підприємства з відповідного реєстру, що має наслідком припинення його діяльності (ст. 30 Закону).

Щодо підстав для заборони іноземному підприємцю провадити підприємницьку діяльність у формі філії, то таких Законом визначено чотири, а щодо представництва – п'ять.

Спільними для вказаних форм підставами для припинення їхньої діяльності є:

- 1) порушення іноземним підприємцем польського законодавства (п. 1 ч. 1 ст. 20; п. 1 ч. 1 ст. 30);
- 2) початок ліквідаційної процедури щодо іноземного підприємця, який утворив філію чи представництво, або позбавлення іноземного підприємця права здійснювати підприємницьку діяльність (п. 2 ч. 1 ст. 20; п. 3 ч. 1 ст. 30);
- 3) діяльність іноземного підприємця загрожує безпеці або обороноздатності держави, збереженню інформації з обмеженим доступом з грифом таємності «конфіденційно» чи з вищим рівнем секретності, або іншому переважаючому публічному інтересу (п. 3 ч. 1 ст. 20; п. 4 ч. 1 ст. 30);
- 4) вилучення інформації про іноземного підприємця з реєстру вказаного у разі внесення

інформації про філію іноземного підприємця до реєстру підприємців або ж вилучення інформації про іноземного підприємця з реєстру, витяг з якого підтверджує право іноземного підприємця здійснювати господарську діяльність (п. 4 ч. 1 ст. 20; п. 5 ч. 1 ст. 30).

Відмінною підставою для вилучення інформації про представництво іноземного суб'єкта підприємництва з відповідного реєстру є відсутність юридичного права на нерухоме майно, адреса якого вказана у реєстрі представництв як місцезнаходження представництва, а також невиконання підприємцем зобов'язань щодо повідомлення компетентних органів про юридично значимі зміни, які сталися з підприємцем, якщо такі зміни є істотними (ч. 2 ст. 30).

Отже, за наявності відповідних підстав міністр економіки РП вчиняє передбачені Законом дії, спрямовані на ліквідацію філії чи представництва іноземного суб'єкта підприємницької діяльності.

Водночас чинне законодавство України не містить чіткого визначення статусу філії та представництва іноземних підприємців, підстави для припинення діяльності відокремлених підрозділів іноземних суб'єктів підприємництва потребують закріплення на рівні закону, порядок їх реєстрації є неуніфікованим та тривалим, а саме законодавче регулювання здійснюється за допомогою значної кількості нормативно-правових актів різної юридичної сили. Вказане однозначно не сприяє зацікавленості у започаткуванні іноземними суб'єктами підприємництва на території України у формі відокремлених підрозділів.

З огляду на викладене, позитивний досвід правового регулювання діяльності іноземних суб'єктів підприємницької діяльності на території РП у формі філії та представництва може бути частково впроваджений в Україні.

Суб'єктами законодавчої ініціативи в Україні робились спроби врегулювати вказані питання в спосіб прийняття закону щодо діяльності відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб. Так, ще у 2017 році у професійній спільноті обговорювався проєкт Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування діяльності відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб» [9].

Нещодавно на розгляд Верховної Ради України внесено проєкт Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування діяльності відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб», яким запропоновано впорядкувати правовий статус відокрем-

лених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, уніфікувати, спростити та прискорити процедури створення та припинення їх діяльності на території України [10].

Однак жоден із вказаних проєктів не набув статусу закону, тому актуальність удосконалення відповідних чинних правових норм зберігається, у тому числі з можливістю часткового впровадження досвіду РП з урахуванням особливостей та специфіки сучасних потреб України.

Висновки. З огляду на процес глобалізації міжнародної економіки та потребу України у залученні прямих іноземних інвестицій, доцільно в процесі подальшого розвитку законодавства врахувати наявний позитивний досвід РП щодо впровадження нормативної градації іноземних фізичних осіб – потенційних суб'єктів підприємницької діяльності на групи залежно від громадянства чи держави походження з урахуванням зацікавленості України у реалізації підприємництва цими особами на території держави.

У Законі РП від 06 березня 2018 року про правила участі іноземних підприємців та інших іноземних осіб у господарських операціях на території Республіки Польща, який є спеціальним законом, визначено основні поняття та правила реєстрації та провадження діяльності іноземних суб'єктів підприємництва у формі філій та представництв, встановлено закритий перелік підстав для припинення їх діяльності, визначено відповідні процедури.

Наявний натепер стан правового регулювання статусу філій та представництв іноземних суб'єктів підприємництва в Україні є вкрай незадовільним, відсутня повнота та чіткість унормування вказаного питання. Загалом, підтримуючи пропонуване проєктом Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування діяльності відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб» доповнення до статті 95 ЦК України щодо відокремлених підрозділів юридичних осіб, утворених відповідно до законодавства інших держав, вважаємо необхідним, з огляду на позитивний досвід РП, змістовно уточнити інші законодавчі норми, що дають підстави для ототожнення різних видів відокремлених підрозділів іноземних суб'єктів підприємництва, впровадити чіткий їх поділ на філію та представництво, закріпити особливості їхнього правового статусу, можливості провадження певного виду діяльності, удосконалити процедуру їх реєстрації.

У законодавстві РП щодо провадження підприємницької діяльності іноземними суб'єктами підприємництва на території цієї держави у формі філій та представництв разом з іншими підставами для припинення їх діяльності зазначено таку, як негативний вплив їхньої діяльності на державний суверенітет, загрозу обороноздатності та вірогідність розголошення інформації з обмеженим доступом.

В умовах виникнення новітніх форм конфліктів та глобального протистояння, наявних ризиків

гібридної агресії доцільним є передбачити у законодавстві України окрему підставу для припинення діяльності відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб, у тому числі суб'єктів підприємницької діяльності у разі, якщо їхня діяльність негативно впливає на державний суверенітет, загрожує обороноздатності та може тягнути за собою розголошення інформації з обмеженим доступом (інформації з грифом «таємно» та «цілком таємно»).

Список літератури:

1. Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 2018 poz. 649 ze zm.). URL: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20180000649> (дата звернення: 15.03.2020).
2. Ustawa z dnia 2.7.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2004 nr 173 poz. 1807 ze zm.). URL: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20041731807> (дата звернення: 15.03.2020).
3. Ustawa z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 2010 Nr 47 poz. 278). URL: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20100470278&type=2> (дата звернення: 15.03.2020).
4. Ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. 1982 Nr 19 poz. 146 ze zm.). URL: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19820190146> (дата звернення: 15.03.2020).
5. Maciej Etel. Undertaking, Conducting and Terminating Economic Activity in Poland, Temida 2, 2014. 219 s.
6. A. Borkowski, Zagraniczne podmioty działalności gospodarczej, w: A. Borkowski, A. Chełmoński, M. Guziński, K. Kiczka, L. Kieres, T. Kocowski, M. Szydło, Administracyjne prawo gospodarcze, Wrocław, 2009. 588 s.
7. Яценко І.С., Яценко Т.І. Бізнес-право Республіки Польща: для українських інвесторів. Київ : ТОВ «Видавництво «Консультант», 2015. 336 с.
8. M. Szydło, Charakter prawny oddziałów przedsiębiorców zagranicznych, Glosa, 2004, № 12, s. 19–24.
9. Експерти АПУ проаналізували новий проект Закону, розроблений у межах МЕРТ. Офіційний сайт Асоціації правників України. URL: <https://uba.ua/ukr/news/5044/> (дата звернення: 25.02.2020).
10. Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування діяльності відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб». Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?id=&pf3511=67844 (дата звернення: 15.03.2020).

Diakunovskyi O.Ye. LEGAL REGULATION OF THE FOREIGN ENTERPRISES ACTIVITIES IN THE REPUBLIC OF POLAND

The article describes the main provisions of the legal regulation of the foreign business entities activity in the territory of the Republic of Poland. It is specified the basic normative legal act regulating the relations concerning the conduct of business activity by foreign persons and foreign subjects of business activity in the territory of the Republic of Poland, the analysis of its main provisions is made. The statutory graduation of foreign persons is presented depending on the criterion of their country of origin and possibilities for conducting business in the Republic of Poland. The basic rules governing the business activity of foreign business entities through branches and representative offices established in the Republic of Poland are analyzed. The legal norms that determine the procedure and conditions of separate units registration of foreign business entities in the territory of the Republic of Poland are investigated. The main differences in the status of the branch and representative office of a foreign business entity in the Republic of Poland are outlined. There are specified and briefly described the reasons for a branch activity termination and representative office of a foreign business entity on the territory of the Republic of Poland. Taking into account the analysis, it is proposed to use partially the positive experience of the Republic of Poland in the legal regulation of relevant public relations in Ukraine. In the process of further development of the legislation of Ukraine, it is suggested to take into account the existing positive experience of the Republic of Poland regarding the normative graduation of foreign individuals

– *potential subjects of entrepreneurial activity into groups, depending on citizenship. It is noted the necessity of substantive clarification of the legislative acts of Ukraine concerning the legal regulation of the legal status, creation, activity and grounds for termination of separate divisions of foreign business entities. It is separately indicated the existence of such a ground in the legislation of Ukraine for the termination of the activity of a separate unit of a foreign business entity as a threat to national security, defense capability or disclosure of information with restricted access, in connection with its activity.*

Key words: *foreign person, foreign entrepreneur, branch, representation, grounds for termination of activity, registration.*